PROPELLER-BLADET

Nr 33. Årg 22. December 1967

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:
Roland Rehnbäck

I redaktionen ingår:
Erik Färnlöf
Sigvard Hansson

Föreningens styrelse:

Ordförare:	Roland Rehnbäck, Pettersbergsgatan 24, Västerås
Sekreterare:	Bengt Norbäck, Säbygatan 7, Västerås
Kassör:	Jan-Ove Jönsson, Parstugugatan 27, Västerås
KFUMs repr:	Walter Magnusson, KFUM, Västerås

Ett par rader från styrelsen

Så fick vi ihop till ett Propellerblad i år också, men det satt hårt åt. Utan hjälp från Linköpings- gänget hade det blivit magrare än på många år, men dom har verkligen bidragit med skojiga inslag.

Vi hoppas att Du får glädje av detta nummer av Propellerbladet, och önskar Dig en God Jul och ett Gott Nytt År.

Julhälsning från FFV

Förra årets propellerblad, ett jubileumsnummer fyllt av gratulationer och lyckönskningar, gav en återblick på skolans verksamhet under en tidsperiod av tjugofem år. Ovetande om framtiden, om än med en viss föraning om framtida förändringar för försvarets del, kunde vi glädjas åt den insats som skolan gjort för flygvapnet och vårt lands försvarsberedskap.

Många FFV:are frågar i dag vad som kommer att hända med skolan. Rykten om att FFV skulle läggas ner, förflyttas till annan ort eller överföras till någon skola under skolöverstyrelsen har fått många f d elever, att ta kontakt för att förvissa sig om, att deras gamla skola skall få fortsätta sin verksamhet i flygvapnets tjänst.

Att i detta nummer av Propellerbladet kunna lämna ett konkret svar på dessa frågor är ogörligt, emedan några beslut ännu inte är fattade. Jag skall emellertid lämna en summarisk orientering om händelseutvecklingen och de tankar som framgår av denna.

Med stöd av bemyndigande den 31 maj 1963 tillkallade chefen för försvarsdepartementet den 28 juni samma år ledamöterna av riksdagens andra kammare M Gunnar Gustafsson (ordförande) och Dag R Edlund, samt dåvarande byråchefen i armétygförvaltningen numera överingenjören i arméförvaltningen C-G S Holmström att verkställa utredning rörande krigsmaktens lärlingsutredning m m. Samtidigt uppdrogs åt byråingenjören i överstyrelsen för yrkesutbildning Fred Bohman att vara sekreterare åt de sakkunniga. Såsom ytterligare sakkunnig tillkallades den 18 oktober 1963 ombudsmannen i Landsorganisationen i Sverige Tore Karlson.

Utredningens sekreterare Bohman, som den 1 september 1964 förordnats som rektor vid centrala verkstadsskolan i Vännäs, befriades den 30 oktober 1964 från sitt uppdrag och anmodades att såsom expert biträda utredningen från och med den 1 november samma år. Till kaptenen vid flottan numera departementssekreteraren i försvarsdepartementet C J-G Jardal uppdrogs samtidigt att från sistnämnda dag vara sekreterare åt utredningen.

Utredningen antog namnet Krigsmaktens lärlingsutredning.

Krigsmaktens lärlingsutredning har avslutat sitt arbete och överlämnade sitt betänkande den 14 september 1967. Utredningen föreslår, att Flygförvaltningens Verkstadsskola, omorganiseras till en flygmekanikerskola lydande under skolöverstyrelsen med nuvarande ortsplacering och Västerås skolstyrelse som huvudman. Dessutom föreslås, att utbildningsformen förändras så, att utbildningen skall omfatta 3 år, varav första året blir fordonsmekanikerutbildning vid under skolöverstyrelsen lydande skolor, andra året blir flygmekanikerutbildning vid skolan i Västerås (FFV) och tredje året blir en kombinerad praktik- och värnpliktstjänstgöring.

Utbildningen skall bl a avslutas med av Luftfartsverket utfärdade prov, som berättigar till certifikat för flygmekaniker.

Förslaget omfattar som synes en avsevärt förändrad utbildningsorganisation, mera i överensstämmelse med de nya riktlinjer för yrkesutbildningen, som aviserats av skolöverstyrelsen.

Denna nya form för utbildning av flygmekaniker syftar till att förse såväl försvaret som de civila flygbolagen med arbetskraft.

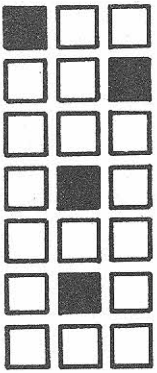
Beträffande telemontörutbildningen föreligger inget konkret förslag. Det kan emllertid förväntas, att en ny form för utbildning av telemontörer, principiellt i likhet med flygmekanikerutbildningen, kommer att framläggas inom den närmaste tiden. Avvaktande detta är det min förhoppning, att telemontörutbildningen vid FFV får bibehållas intakt, om än med ett mindre antal elever.

Mot bakgrunden till de organisatoriska förändringar som kan förväntas inom försvarsväsendet, försvarsanslagen, rationaliseringar, överförande av vissa verkstadsenheter till Försvarets Fabriksverk, yrkesskolberedningens betänkande samt en rationellare, ev centraliserad yrkesutbildning inom försvaret, är det i dagens läge svårt att sia om skolans framtida struktur och verksamhetsområde.

Om jag i någon mån, med dessa få rader, lyckats orientera om händelseutvecklingen vid FFV, hoppas jag, att Ni ser lika ljust och optimistiskt på en lösning av problemen för skolan, som personalen härstädes gör.

Till detta vill skolans ledning, lärare och övrig personal till elever och f d elever, personalen vid elevhemmen och flygförvaltningen, framföra en önskan om en God Jul och ett Gott Nytt År.

Ove Ahlgren

En hälsning från KFUMs nye representant i FFVK

Vid FFVK:s senaste årsmöte avgick Erik Tunås på egen begäran ur styrelsen, som han tillhört sedan föreningens bildande. Erik Tunås har under hela denna långa tid representerat KFUM.

Till hans efterträdare utsågs undertecknad. Det tillkommer inte mig att här teckna hans insatser för FFVK.Jag vet dock att han var mycket intresserad av uppgiften, och att han kommer att sakna samarbetet med FFVK:s styrelse.

För de flesta i FFVK säger kanske inte namnet "Walter Magnusson" så mycket. Jag kommer emellertid inte till FFVK som någon "outsider". När FFV startade sin verksamhet var jag som medlem av KFUMs i Västerås styrelse med om att besluta att föreningen skulle gå in i detta smarbete med Flygförvaltningen, och så kom det första elevhemmet till stånd på Johannisberg och med den första tidens pojkar hade jag god kontakt.

Så gick några år, och den direkta kontakten med FFV upphörde mer eller mindre.

Sedan slutet av 40-talet har jag emellertid särskilt under sommarmånaderna åter fått känna många årgångar av FFV:are. Sedan 1962 är jag föreståndare på Lövudden efter den så hastigt bortgångne Aron Hallman.

När jag nu har tillfälle att genom Propellerbladet nå Er alla, FFV:are av äldre och yngre årgångar, vill jag gärna begagna tillfället att sända Er alla en hjärtlig och varm hälsning. Det skulle glädja mig och min fru Ulla (som Ni kanske känner bättre i sin egenskap av "damen i kiosken") om Ni på Era vägar uppåt eller neråt landet även tog vägen över Lövudden. Ni är alla hjärtligt välkomna.

Från oss här på Lövudden bringas Ni en varm önskan om en välsignelserik julhelg och ett i alla avseenden gott nytt år

Eder Walter Magnusson

En dag värd att minnas

Eftersom jag hade den stora förmånen att få deltaga i Kamrat-träffen vid skolans 25-års-jubileum, tänkte jag här summera ihop några intryck därifrån.

Tänk vad kul det var att få prata med gamla FFV-kamrater igen om gångna tider. Många av dem hade man ju ej sett på åtskilliga år. Det var intressant att få höra vad de sysslade med nu för tiden, om de var gifta och hade barn och allt sådant där.

Litet äldre hade väl de flestas anledsdrag blivit, men några svårigheter med igenkännandet var det aldrig tal om. Om inte annat kunde man med ledning av de i många fall medhavda barnen (höll på att skriva: medtagna dito, men, det lät ju inte så bra.) spåra identiteten, enär deras anledsdrag börjat antaga den form, som fäderna hade haft en gång i tiden då man gjorde deras bekantskap.

En t ex, hade "ställt upp" med ett par väl utvuxna telningar och då någon yttrade något om att "De är ju snart lika stora som farsan" svarade nämde man: "Då skulle Du se dom jag har kvar hemma. Det här är bara B-laget."

Ett trivsamt program bestods det med i anslutning till årsmötet. Telegram inflöt bl a från en gammal FFV:are, Sören Håkansson, som ju sedan många år befinner sig långt utomlands. Den gossen har en sällsam förmåga att hålla kontakten med sin gamla skola hur avlägset bort han än befinner sig.

Vid varje större evenemang som äger rum, så nog hittar hans telegram fram. Något av ett föredöme.

Beträffande programmet märktes skådespelaren Folke Asplund i ett framträdande där han med god humor berättade om hur han i början av sin bana kom till flyget, samt ävenledes därifrån och till det yrke han nu sysslar med.

Som ett smakprov på sin eminenta skåespelarkonst framförde Asplund Ferlins "Den stora kometen".

Med tordönstämma lyckades han få publiken att pendla mellan stilla skratt och förtätad domedagsstämning. Med den dikten skulle han kunnat säkrat en plats som hedersledamot i Ifologiska Sällskapet, dom där herrarna som sysslar med identifiering av utomplanetariska rymdobjekt o dyl.

Sedan den stora kometen långsamt dragit bort från vår jord och fortsatt sin outgrundliga vandring ut mot Vintergatans spiralnebulosor och diktens handelsman i lugn och ro återställt sin våg till att visa för höga viktangivelser, precis som förut, kunde Asplund i triumf borsta rymdstoffet från kavajen och lämna plats på podiet åt en man i en helt annan branch, nämligen den i bilsammanhang välkände "Volvo-Gunnar" Andersson, hos oss kanske ändå mera känd under namnet "Kuli".

Denne avhöll ett mycket uppskattat program om rallytävlingar och fortåkning med bilar i olika sammanhang. Med sin lugna humor som är kännetecknande för honom, berättade han om vilda framfarter på dammiga sydeuropeiska vägar och bottenlösa "djungelautostrador".

Det stod som en air av avgasrök och brända bromsband kring hans höga panna då han kommenterade bildmaterialet som flödade fram ur den Grupp II-trimmade filmprojektorn.

Vi söndagsåkare fick en grundlig inblick i snabbaste sättet att "fortplanta sig" med en vanlig familjebil.

Då jag efteråt frågade Gunnar hur lång tid han hade att göra med sin tävlingstrimmade Volvo 144 till Västerås angav han en tid som han betraktade som ungefär normal då det inte råder fartbegränsning.

Den angivna tiden var inte så mycket bättre än den jag själv använt dit upp tillsammans med min färdkamrat Karl Gerhard Hagman. Jag omtalade detta, icke utan stolthet, för Hagman på hemresan. Denne gjorde mig dock med brutal saklighet uppmärksam på att det är ca dubbelt så långt mellan Västerås och Göteborg varifrån Gunnar kom, som mellan Västerås och Linköping.

Jag åker huvudsakligen buss numera.

Sigvard Hansson

En rörmokare i Amerika vände sig en gång till en statlig provningsanstalt i Washington och förhörde sig om det var skadligt att använda saltsyra till att rensa rör med. Han hade funnit det vara effektivt och bra. Provningsanstalten svarade:

"Effektiviteten av saltsyra är odiskutabel, men de klorvätesyrade salterna är oförenliga med metallisk permanens."

Rörmokaren skrev och svarade att han var glad att anstalten tyckte att syran var bra. Provningsanstalten svarade lite alarmerat:

"Vi kan inte ta ansvaret för bildandet av torixa derivat vid saltsyreanvändning och föreslår en annan procedur."

Rörmokaren var glad att höra att anstalten fortfarande var av samma mening som han. Då exploderade Washington och skrev:

"Använd för helvete inte saltsyra, den fräter upp rören!"

Östgötaaktuellt

Fredagen den 6 oktober hade Erik Färnlöf trummat ihop ett FFV-gäng på Elevhemmt i Malmslätt. Orsaken till denna träff var tvåfaldig. Östgötarna hade ju lovat skriva det här numret av Propellerbladet och då dessutom ordföranden i Kamratföreningen Roland Rehnbäck hade gjort sig omaket att komma ner till Malmslätt ansågs tiden mogen för en redaktionsträff.

Vi hade strålande roligt. Sigvard Hansson, som för dagen utrustat sig med ett sprittande humör, lät gamla och nya historier om karaktäristiska FFV-profiler passera revy. Ni kan tro att magmusklerna var hårt ansatta.

Det var sannerligen inget fel på FFV-andan. Den levde intensivt och medryckande.

De som var med och skrattade åt de Hanssonska bravaderna ser du på bilden här ovanför . Har du till äventyrs glömt bort namnen på dem kommer här en uppräkning av dem med början från vänster sittande Sigvard Hansson, elevhemsföreståndare Valle, Lennart Svensson, Roland Fransson, Gösta Persson och stående: Runar Halldén, Christer Andersson, Bertil Andersson, Bengt Nilsson, Roland Rehnbäck, Erik Färnlöf, Rolf Guldstrand, Rolf Lindskog samt Tore Nilsson. OBS: Minen på Sigvard Hansson!

Valle

KAMRATTRÄFFEN 1967

Jubileumskantat för den tappre 25-åringen

Rim och Ranson, don efter Person.

En lycklig födsel man följa fick
När FF egen skola börja
Dit många grabbars tanke gick
Av platsbrist mången nog fick sörja
Men utvald blev en tjugohövdad
Som anno -42 till Västerås fick fara

Så börjar sagan, hur den slutar
Om det vi ej i dag kan sia
Men varje år när vårens bockar skuttar
Man träffs att prata gallimatias
Så även denna vår i solens era
Vi skola och elevhem invadera

På morron man vid skolan träffade bekanta
Som Ove, Nisse, Bengt och Emma
Sen därifrån till kaffebordet ranta
För att ens kaffetörst i bäcken stämma
En samling utav tidningar och kort
Blev jättepoppis, vackert gjort

När årets möte var till ända
Med tack till Eric, styrelse med följe
Då började det att ploj-saker hända
Vi med Gunnar uppå rally följde
Teater, enmans, Folke bjöd
Uppskattat? Ja länge applådåskan ljöd

Vi sedan såg hur vise vann
I fotboll på den gröna matta
Och äta middag sen vi hann
Innan bilen hem vi ratta
Vi alla hoppas i en kör
Att FFVK ej upphör

En som va'me' från början
Har skrivit denna smörjan
UPA

Så började det

En återblick på en tidnings födslovåndor anno 1945.

På årsmötet som avhölls i samband med skolans 25-årsjubileum beslöts det bl a att vi skulle slå ett slag för vår tidning Propellerbladet. Det har med tiden blivit allt svårare att få fram material till densamma och vi enades därför om, att vi äldre och yngre f d elever i Linköpingsregionen, skulle samlas på elevhemmet någon gång under hösten och närmare dryfta detta problem. Så skedde även och i början av oktober hade vi en trevlig kväll tillsammans med sekr Valle Hoffstedt.

Jag fick därvid i uppdrag att som medlem av den allra första redaktionskommittén i en artikel berätta om tidningens uppkomst och om händelser därikring.

Förslaget om en egen skoltidning lades fram under ett samkväm, som i sedvanlig ordning avhölls en gång i veckan i stora matsalen på Johannisberg. Det väckte god genklang redan från början, såväl bland lärare, som Johannisbergspersonal och elever.

En redaktionskommitté valdes och kom att bestå av följande personer: redaktör: Harald Carlsson, ansv. utgivare: Sigvard Hansson, bitr utgivare: Ture Sandberg, medarbetare: Karl G Hagman samt illustratörer: Karl A Pantsar och Sven Östlund. Även jag gästspelade som illustratör med något blandat resultat.

Dessutom medverkade flera av skolans elever allt efter lust och förmåga, ungefär såsom även skett under senare år. Det gällde så att i första hand få fram ett slående och bra namn på tidningen. Många både bra och sällsamma förslag såg därvid dagens ljus såsom: Luft-posten, Fönster-posten och Dörr-posten. En tydligen pessimistiskt lagd ung man gäspade och sade: "Jag tror det blir bara skit av alltihop. Kalla'n Komposten.

Till sist kom en gosse vid namn Rune Lundberg, "Lången" även kallad, på en idé som vid närmare eftertanke visade sig var smått genial. "Nej, jag vet", sade han. "Vi kallar den Propellerbladet." En tyst kvartsminut följde (en hel minuts tystnad skulle ingen FFV-elev vid den tiden ha klarat av) varefter ovationerna brast lös. Alla skrek i munnen på varandra så att wienerbrödsmulorna yrde på de gamla gyllenläderstapeterna. "Där ha vi't. Propellerbladet skall tidningen heta." Och så blev det. Ett namn som tidningen bär med den äran än i dag, trots övergång till readrift och andra moderniteter.

Jag har här räknat upp en del namn på personer som väl knappast säger dagens FFV:are just någonting.

Dom där är ju idag bara en samling grånade familjefäder och o-förargliga farbröder hela bunten, säker kanske någon. Jovars, kanske det. Men dom klådde i alla fall den yngre generationen i fotboll vid 25-årsträffen. Så de är trots allt en samling pigga åldringar. Få se hur det går i returmatchen till 50-årsjubileumet. För vi hoppas väl alla innerst inne att det skall bli ett sådant också trots att tiderna verkar synnerligen mörka i det avseendet.

Nu till huvudtemat: "Propellerbladet."
Vi grep oss verket an med friskt mod att söka framställa den tidning, som alla sade sig vänta på.

Redaktionskommittén fick disponera det s k Tysta Rummet på nedre botten för sina sammankomster de tider då obligatorisk läxläsning ej pågick därstädes. Det gick ganska livligt till i nämnda rum under våra sammankomster, då vi på en lånad skrivmaskin av Remmingtons tidigare årgångar, lyckades slå ned 2-3 tangenter samtidigt eller då färgbandet trasslade in sig och gick av. Därvid kom stundom en ordvokabulär till bruk som knappast hörde hemma i KFUM-sammanhang.

Allt som oftast öppnades dörren och några nyfikna huvuden stacks in för att "höra hur det gick." De visades ut per omgående, varför vår redaktion omdöptes till Bryska Rummet.

Vid tömningen av vår rymliga redaktionspapperskorg i samband med städning lär en del av personalen ha gjort sig En Rolig Halvtimme. (Det fanns en tidning som hette så på den tiden). Där låg nämligen en del refuserade manuskript, som till och med vi ansett alltför vågade för publicering.

Ryktet om vilken riktning vårt idoga författarskap höll på att ta sig, spreds sakta men säkert i allt vidare kretsar med hjälp av djungeltelegrafen. Måhända med anledning av detta utfärdades ett diskret önskemål från högre ort, att en representant från skolan och en från KFUM skulle läsa igenom det färdiga korrekturet till tidningen innan densamma gick i tryck. Försiktighet är som bekant en dygd.

Detta påbud blev ett litet streck i räkningen för våra planer, varför redaktionskommittén blixtinkallades till ett extra sammanträde. Ett livligt parlamenterande uppstod tills någon i församlingen stod upp och sade: "Grabbar, jag föreslår att vi kör med ännu grövre artilleri än vad vi från början tänkt oss. Detta borgar ju för att vi får med mesta möjliga i alla fall, när dom stora pojkarna sorterat bort sitt. Och förresten så kommer väl en del att sila igenom av bara farten.

I den andan körde vi igång på allvar. Varje redaktionsmedlem hade satt upp en skylt med ett djupsinnigt tänkespråk vid sin del av bordet. På ett hörn kunde läsas: "Man haver aldrig så roligt som då man är med själf." På ett annat ställe: "Att skriva en massa skit är väl ingen konst, MEN GÖRE`T".

Till sist kom så det första numret ut, tryckt i rejält A4:a format. En stor dag. Det var daterat Juni 1945 årg 1 och första sidan pryddes av en J21:a i svag dykning över CVV:s gamla sjöhangar. Sista sidan upptogs av annonser i skämtsam utformning. Längst ner till höger fanns den obligatoriska annonsen med korset, som då prydde praktiskt taget alla tidningar i den kolorerade veckopressen. Över korset kunde man läsa den gamla bekanta uppmaningen: SE HIT. TAG INGA ONÖDIGA RISKER. Undertill kunde man sedan läsa: Förlora ej kontakten med FFL (skolan hette så då) efter elevtidens utgång. Prenumerera i tid på Propellerbladet. Bokstäverna FFL stod inskrivna i en lod- och vågrät kombination i korset precis som på förebilden. Originalannonsen som det an spelades på, syftade förmodligen på en helt annan form av kontakt.....

Detta första nummer av tidningen blev trots allt ganska "tamt" (speciellt med tanke på dagens anspråk) men rönte till vår glädje ändock en god uppskattning både inom skolan och utanför. Nu hade vi på redaktionen fått blodad tand, så nu skulle här skrivas. Allt skulle in i tidningen, ingenting skulle refuseras. Någon sade: "I fortsättningen kör vi med LILLA papperskorgen, grabbar."

Och så blev det. Nummer två utkom till julen samma år. Den var betydligt mera avancerad. Vår experimentlusta hade här slagit ut i full blom. Recensionerna blevo synnerligen goda. (Vi visste var vi skulle lägga vår opinionsundersökning.) Det här var tydligen en tidningsstil, som man ville ha. Eller kanske rent av behövde.

En sida i nämnda nummer pryddes av en annons föreställande en jultomte läsande propellerbladet djupt nedsjunken på en toalettstol med benkläderna liggande i en oordnad åtta kring smalbenen, sägandes: "Va farao glor Ni på? Har Ni aldrig sett en jultomte läsa Propellerbladet förr va?"

I den stilen (fast en del betydligt värre) gick det.
Men även det roliga har en baksida. En dag slog åskan ned på redaktionen, som då lyckligtvis befann sig i Linköping.

Det där med korrekturläsning, som skulle ha skett i Västerås, hade av någon anledning missats på båda instanserna. Alla berörda hade tydligen litat på att någon av de andra skulle stått för den detaljen. En sådan där liten malör som ibland händer i vardagslivet.

Glömskan blev av allt att döma mycket populär, både bland läsekretsen och bland oss på redaktionen, som hade sluppit författa någonting förgäves.

Men avvikande meningar seglade upp på bred front. En allvarligt sinnad man ville två sina händer beträffande allt samröre med tidningen. "Den liknar i många avseenden en boulevardtidning", sade han. Detta väckte en viss undran i den (lilla) förskräckelse, som i och med detta uppstått på vår redaktion.

(forts på s 13)

STOPP!

GLÖM INTE ÅRSAVGIFTEN!

Alla prisstegringar till trots utgör den ännu bara fem kronor - såvida Du inte vill bli ständig medlem, då Du i så fall får punga ut med 75 klingande enkronor.

Adressen är

FFV:s Kamratförening
KFUM
Västerås

och vårt postgirokonto är 34 02 04

Glöm ej att sätta ut elevnummer, namn och adress.

Skämt och oförskämt

uppteckнat och författat av Mandel (s k mandelmassa)

En bilist som tagit ett par drinkar för mycket körde i fel riktning på en enkelriktad gata och hejdades av en polis, som ropade:
- Hallå där, såg Ni inte pilarna?
- Ärligt talat konstapeln, sluddrade bilisten, såg jag inte indianerna heller.

- Vet Du vad en engelsman gör när han blir flintskallig?
- Han köper ett hårmedel.
- Vad gör en skotte då?
- Han säljer kammen.

Drängen låg på golvet och studerade en karta, när husbonden frågade:
- Va, ska Johan ut och resa?
- Nä, ja bara letar efter var Grossess ligger... Jag fick brev från min fästmö, sist skrev hon att hon bodde i Eslöv, nu skriver hon att hon är i Grossess.....

- Tycte Du boken var bra som jag lånade dej?
- - Ja, men brevet som Du lagt som bokmärke var bättre.

Passagerarfartyget höll på att sjunka. Skräckslagna människor rusar till räddningsbåtarna med männen i spetsen. En engelsman försöker hejda paniken och vrålar:
- Vi tar kvinnorna först!
En liten fransman hejdar sig i flykten och stammar:
- Hi..hi..hinner vi det?

En tidningsredaktion fick ett brev från Edinburgh med dessa bistra ord:
"Om ni trycker flera historier med snåla skottar, slutar jag att låna Er tidning."

"Hur kunde vederbörande göra en sådan jämförelse?" frågades det. "Han hade väl aldrig läst.....?" Nävars, det får väl vara måtta på lösa antaganden, till och med på en tidningsredaktion.

Men då dök en så´n där "Någon" upp igen, slog näven i bordet och sade: "Lugn bara grabbar. Ingen rädder för Vargen här. Det är 20 mil järnvägsräls mellan Västerås och Linköping. Nu sätter vi i gång med nästa nummer."

Sade och gjorde. Vi trampade på i ullstrumporna med frejdeligt mod. Material flöt in i "vågad" stil och stämningen var god, som det heter.

En del små malörer hände ibland förstås. Det hade sina sidor att använda inackorderingsrummet som redaktion.

Det gamla maskstungna skrivbordet dignade av färdiga och halvfärdiga alster så att dess genuint småländskt svarvade ben i äkta Gnosjö-rokoko stod krökta som äreportar. Ordningen blev därför tidvis heller inte vad den borde vara. En kväll då nattsömnen vägrade att inställa sig av någon anledning, gick jag upp i bara pyjamasen i akt och mening att fabrisera några historier. Men i samma ögonblick jag lade armbågen på en packe nyskrivna bidrag, hördes ett dovt gluckande ljud och ett mycket säreget mönster liknande Europas karta uppstod på den ena av värdinnans omsorgsfullt stärkta gardiner.

Allt gick så hastigt och i min förvåning och undran böjde jag mig fram för att titta litet närmare på fenomenet. Därvid kompletterades mönstret ytterligare på gardinen med en ny helt okänd kontinent.

Förklaringen kom med snaraste. En öppnad tuschpatron hade lömskt gått i ställning under "pappersmassan" och fyrat av en bredsida mot värdinnans välstärkta ögonstenar.

Relationerna mellan redaktionen och min värdinna blev efter denna malör inte vad de varit en avsevärd tid framöver. Så småningom föreslog jag dock att vi skulle gå in för att stärka vår gamla gemenskap i stället för gardinerna och sedan var balansen återställd en avsevärd tid framöver.

Det tredje numret av Propellerbladet såg så dagens ljus. Omslaget pryddes denna gång av en B:17 i elegant sväng över CVM:s område. Vände man på första sidan, möttes blicken av en helsidesannons där det kunde läsas: "I Sparningstider som dessa gäller det att hålla hårt om pungen. Gå ej miste om vårnumret."
Denna annons kom att väcka en del betänkligheter på sina håll, möjligen beroende på att första meningen var insnärjd i en massa blommor och blad på ett sådant sätt att S:et i ordet "Sparningstider" endast med en viss svårighet kunde urskiljas. Annonsen kom därför skenbart att lyda: "I Parningstier som dessa o s v ..... Om detta berodde på en tillfällighet eller på något annat är ju svårt att säga så här 20 år efteråt ---------.

I samma nummer kunde man under rubriken "Dikt o Datt" finna en del lyriska utsvävningar, med eller utan illustrationer. Bl a gick det att skymta de omisskännliga formerna av ett s k hemlighus. Stark snöstorm rådde. En ung man syntes bearbeta byggnadens ena vägg med ett större tillhygge så att plankstumpar och flisor yrde. Under rubrik: "Stämningsvers", stod följande att läsa: "Och snön föll tät på smidesstät. När minste smen tog största slägga, och slog den tvärs igenom skethusvägga". Okänd författare.

Annonssidorna bjödo även i detta nummer på en del "fynd". Under rubriken: "Ungkarlar och gräsänklingar ohoj." Stod följande: "Nu är den ute i marknaden, den självtömmande slaskhinken Fix. Synnerligen praktisk och hygienisk. Saknar botten och bygger på en genialisk enkel princip. Man utnyttjar endast den s k rammellagen. Då hinken blivit full, flyttas den till en annan del av rummet och är sedan tom. Pat sökt i Sverige, Danmark m fl länder. Ingenjörsfirman STINKADORO, Malmslätt.

Ja, ungefär i den stilen gick tidningen då, plus en del "vågade" avdelningar, här ej citerade. Nu måste man väl hålla i minnet att vad som ansågs vågat då, hade kanske ej varit så mycket utöver det normala i dag.

Om ytterligare några år återfinnes måhända denna typ av historier i både Husmodern och Damernas Värld. Och då käre läsare när vi har brutit igenom alla dessa s k vallar, då kommer det att stunda vargatider för alla skämt- och boulevardtidningsförfattare. Ty då finns det ju ingenting sådant att skämta om. Uttryck som t ex "Att väcka anstöt" o dyl får man väl då gå in i uppslagsböcker av tidiga årgångar för att kunna reda ut vad det egentligen betydde. Herrar som Per Oscarsson m fl har ju till och med utnyttjat TV i sina försök att bryta igenom alla murar av tabubegrepp av vilka snart bara grundstenarna tycks återstå. Betr ordvalet har med förkärlek vissa från matematiken kända former åberopats. Speciellt omhuldat tycks cirkeln vara. Den är ju som bekant RUND.

Då propellerbladets redaktionskommitté för mera än 20 år sedan strålade samman två kvällar i veckan, kallade vi oss ibland på skämt för Riddarna kring det runda bordet. Skulle vi idag drivit fram en tidning i samma anda, d v s med målsättning att ligga ett par pinnhål före omgivningen med "vågade" skämt, då hade det måhända varit lämpligt att döpa om redaktionsfolket till Riddarna kring det runda ORDET.

Sigvard Hansson, f d ansvarig utgivare av
PROPELLERBLADET (Numera helt utan ansvar)

RESERVERA

redan NU

veckoslutet

18-19 maj 1968

för Kamratträff

på Lövudden

FFVK

FFV:are i Linköping

Här följer en förteckning över de f d och nuvarande FFV-elever som har sin verksamhet förlagd till Linköping. Utöver de här upptagna finns säkert ytterligare ett antal f d elever som av oss inte är kända, men ger de sig bara tillkänna kompletteras givetvis förteckningen.

Anledningen till att förteckningen presenteras i "Propellerbladet" är att det visat sig vara svårt med kontakterna mellan de äldre årgångarna och de yngre. Vi ser därför denna förteckning som en möjlighet att skapa en bättre kontakt som bidrar positivt till stärkt gemenskap.

Förteckningen kan naturligtvis kompletteras med ytterligare upplysningar såsom adress, avdelningsbeteckning m m men där kan säkert kontaktmannen på respektive plats hjälpa till om det behövs.

Bertil Andersson, 4705

Årsgrupp	Namn	Anställd vid:
1942	Erik Färnlöf	CVM
"-	Stig Mannerfeldt	"-
"-	Allan Palmqvist	"-
1943	Sigvard Hansson	"-
"-	Olov Henell	Fc
1944	Runar Halldén	F3
1945	Hans Alfredsson	CVM
"-	Rolf Stjernkvist	SAAB
1946	Hans Ljungberg	"-
1947	Bertil Andersson	"-
"-	Börje Andersson	"-
"-	Kurt Andreasson	"-
"-	Göran Ekelund	"-
"-	Karl-Erik Torenstam	"-
"-	Stig Österberg	Fc
1948	Roland Fransson	"-
"-	Bertil Morén	"-
"-	Stig Persson	SAAB
"-	Lennart Svensson	CVM
1950	Rolf Guldstrand	Fc
"-	Lars-Erik Larsson	CVM
"-	Kjell Lundberg	FC
1951	Lennart Berglund	SAAB
"-	Inge Jonsson	"-
"-	Jarl Jönsson	"-

Årsgrupp	Namn	Anställd vid:
1952	Leif Bertilsson	CVM
"-	Nils-Olof Norling	Fc
"-	Gösta Persson	"-
1953	Rolf Lindskog	Fc
"-	Bengt Nilsson	KFF/SAAB
1955	Cai Eriksson	KFF/SAAB
"-	Lasse Tellström	SAAB
"-	Svante Valfridsson	CVM
1956	Rolf Olsson	Fc
1957	Egon Andersson	Fc
"-	Per-Åke Angelöf	CVM
"-	Sven Arne Johansson	Fc
"-	Karl-Gunnar Nilsson	"-
1959	Ulf Carlsson	CVM
1960	Jan-Olov Klingsell	F3
"-	Gillis Sjöö	CVM
1961	Anders Igemar	CVM
1962	Lennart Högberg	F3
1963	Anders Evaldsson	Fc
"-	Anders Hegg	"-
"-	Rolf Jacobsson	"-
1964	Gert-Ove Granmyre	F3
"-	Bengt-Olof Gustavsson	"-
1965	Kjell Ericsson	Fc
"-	Bo Tellström	"-

ORDFÖRANDEKLUBBA SKÄNKT AV F9:s FFV:are

FFV:arna på F9 observerade under Kamratträffens årsmöte, att vi saknade ordförandeklubba. "Att sitta med en ljusstake som ordförandeklubba liknar Krusses skobankande i FN" skrev man. Klubban är mycket stilig,svart med ett silverband som bär inskriptionen "Minne från 25-årsjubileumet från F9:s FFV:are" samt FFV:emblemet. Heder och tack.

Från Lövuddens elevhem

På Lövuddens elevhem bor detta läsår endast 35 elever. Samtliga i klass 2, och saknar ibland den handräckning och hjälp, som ettorna alltid har fått bistå tvåorna med - mer eller mindre glatt och helhjärtat. Några nybörjare togs inte in vid FFV denna hösttermin. Det är därför numera bara den nya elevhemsavdelningen, den som kom till 1956-57, som är bebodd av FFV-elever.

Den äldre byggnaden används av deltagarna i olika slag av kurser, som organisationer förlägger till Lövudden längre eller kortare perioder. Mest har SIDA utnyttjat denna möjlighet. Under 7 á 10-veckor bor fredskårister och andra blivande u-landsarbetare i de gamla elevrummen. De förberedes under dessa kurser för kommande uppgifter bland befolkningen i Tanzania, Zambia och andra länder.

Men för att återgå till årets elevkull på Lövudden så framlever pojkarna sina dagar - och nätter - ungefär som eleverna alltid gjort. Ett fotbollslag har kämpat i serien och lyckats erövra en placering någonstans mitt i tabellens nedre halva. En praktfull avslutning svarade laget för då man slog Irsta med 11 - 1 i säsongens sista match.

Vi har i sommar haft två av segelbåtarna i sjön. Det har seglats mycket. En långsegling blev mycket hård på grund av svårt väder och strax innan det var dags att lägga upp båtarna hände sig att en stormast inte tålde påfrestningarna. Den gick av. Hur det blir med segelbåtarna i framtiden är ovisst.

Driftvärnet är ute i buskarna ibland och övar träget. Då smäller de lösa skotten krigiskt. Men även idrott utövas för att hålla konditionen på toppen. Driftvärnsledare Allan Ebevik står bakom dessa aktiviteter. men ordnar också populära prisutdelningar, då samtliga tävlingsdeltagare får något minne av kampen.

Till sist önskas Propellerbladets läsare en god och vilsam julhelg.

David Molin

V E M Ä R Ä G A R E

till den skruvmejsel av instrumentmakar-typ som jag lånade senaste kamratträffen? Den är av aluminium med fyra lösa insatser. Hör av dig, så skickar jag den!

R Rehnbäck, tfn 021/14 94 82

Vi tackar...

Vid instundande årsskifte lämnar jag min tjänst som KFUMs i Västerås förste sekreterare. Under 40 år har jag fått vara föreningens tjänare och av dessa har 26 år medfört kontakt med Kungl. Flygförvaltningen och dess utbildning genom FFV samt yrkesskolorna vid CVV, CVA och CVM.

Med anledning av min avgång fränträdde jag, vid Kamratföreningens årsmöte i maj, mitt ledarskap som KFUMs representant i Kamratföreningens styrelse. Till min stora överraskning valdes jag då till hedersordförande. Jag avtackades på ett sätt som jag alltid skall bevara som ett stimulerande minne av de många årens utomordentligt roliga samarbete och goda gemenskap med föreningen och dess styrelse. Kontakten med FFV Kamratförening har verkligen varit en stor glädje. Många av dess medlemmar har blivit mina personliga vänner.

Jag ber att få tacka för de många årens vänskap och önskar Er alla en fortsatt rik framtid, både i Kamratföreningen och för Er var och en personligen.

Det vore roligt om Kamratföreningen kunde leva vidare, trots de förändringar som förestår på utbildningssidan inom KFF, och varmt hoppas jag att KFUM och Lövudden i Västerås alltid skall ha en plats i Edra hjärtan. Kom gärna på besök och, om Ni har lust, titta gärna in. Jag bor där i det nybyggda radhuset.

En av Gud välsignad jul och ett gott nytt år önskas Er alla av tillgivne vännen

Erik Tunås

Om och om igen har jag läst namnförteckningen som kom till mig tillsammans med övrig uppvaktning den 4 juli. Hur skall jag kunna tacka ordentligt? Det är omöjligt att skriva till var och en. Jag hade önskat att kunna göra det, och ännu hellre ta var och en i hand: mina vänner i KFUM i Västerås, FFV:are från när och fjärran, före detta elevhemspojkar i Arboga och skolans personal. Det kom en mängd blommor och telegram, en basker (från en kvinna förstås) och mycket annat. Hjärtliga hälsningar till Er alla och hjärtligt tack. Min födelsedag var en skön dag. STÖRTSKÖN !

Werner Larson, Herrgårdsgatan 31A, Arboga

In memoriam

N i l s A r n e B r e i t k r e u t z,
f 1.6.1943 död 23.6.1967

Efter endast en kort tids sjukdom avled Nils Arne Breitkreutz den 23 juni i år. Han genomgick Flygförvaltningens Verkstadsskola åren 1960 - 62. Hans elevnummer av 6008. Sitt praktikår gjorde Nils Arne vid Flygflottiljen i Såtenäs, där han stannade till och med juni månads utgång 1964. Från Såtenäs flyttade han till Teleunderhållsverkstaden (f d FTG) och har varit verksam där hela tiden.

Nils Arnes försynta och vänliga väsen gjorde honom omtyckt i kretsen av vänner och bekanta; hans plikttrohet och skicklighet i yrket förskaffade honom uppskattning på arbetsplatsen. Nils Arne lämnar ett stort tomrum efter sig och hans bortgång framstår som så mycket mer tragisk då den inträffade strax före den planerade dagen för hans bröllop.
Vi lyser frid över minnet av en god kamrat.

David Molin

W e r n e r L a r s o n

* 4/7 1897 † 14/12 1967

Hastigt kom budet om att Werner Larson blivit död.

Oförgätligt är minnet av hans gärning ibland oss.

Glädjen, vänskapen, minnesgodheten, den ansvarskännande omsorgen levde starkt i hans hjärta.

Frid lyser över minnet av honom och allt det han gav.

Styrelsen för

FFVs Kamratförening
Västerås

Jordfästningen äger rum torsdagen den 28 dec. 1967 kl 13.00 i Hel. Tref.kyrkan, Arboga

Efter akten inbjudes till kaffe på elevhemmet Ekbacken, Arboga.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

En hälsning från skolan	1
Walter Magnusson har ordet	3
En dag värd att minnas	4
Östgöta-aktuellt	6
Kamratträffen 1967	7
Så började det	8
Viktigt meddelande	11
Skämt och oförskämt	12
Kamratträffen 1968	15
FFV:are i Linköping	16
Från Lövuddens elevhem	18
Vi tackar...	19

God Jul
och
Gott Nytt År

Västerås Kontorstryck 1967.